

Dagmar Medzvecová

Vykutálené příhody pana Klubička

bambóok

Dagmar Medzvecová

Vykutálené příhody pana Klubička

bambóok

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

Dagmar Medzvecová

VYKUTÁLENÉ PŘÍHODY PANA KLUBÍČKA

Vydala Grada Publishing, a.s., pod značkou **bambóok**

U Průhonu 22, 170 00 Praha 7

tel.: +420 234 264 401

www.grada.cz

jako svou 8550. publikaci

Ilustrace Dagmar Medzvecová

Odpovědná redaktorka Veronika Hrabánková

Grafická úprava Antonín Plicka

Zpracování obálky Antonín Plicka

Počet stran 80

Vydání 1., 2023

Vytiskly Tiskárny Havlíčkův Brod a.s.

© Grada Publishing, a.s., 2023

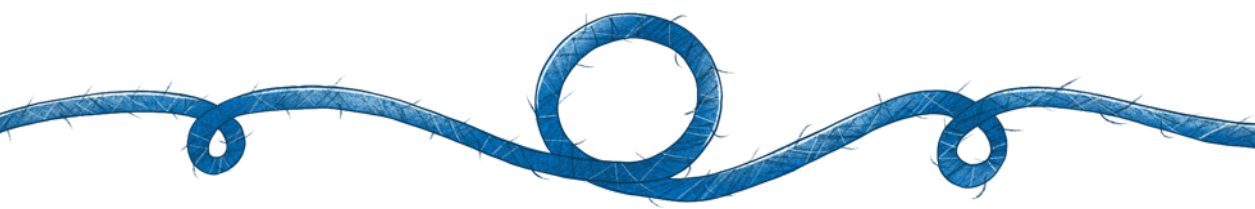
Cover Illustration © Dagmar Medzvecová, 2023

ISBN 978-80-247-4901-3 (pdf)

ISBN 978-80-271-3256-0 (print)

Obsah

Jak se to celé rozmotalo	7
Kouzelná příze	14
Sněhové sochy	22
Zamotaná rozcvička v ranní rose	30
Klubíčková lesní školka	38
Borůvkové hody	46
Kouzelný hříbek	54
Rozmotaný telefon	62
Drakiáda	72

Jak se to celé rozmotalo

Zajda Chlupáč poskakoval po lesní pěšině. Byl mrazivý večer a na fouscích ho lechtaly velké sněhové vločky. Krásně se třpytily, ale jakmile dopadly na zem, roztály a byly tytam.

Nemohl se dočkat, až bude moct se svými kamarády dovádět ve sněhu, ale sníh ne a ne vydržet alespoň jednu noc. „Tak třeba zítra,“ pomyslel si a rozhlížel se kolem, co by mohl sníst. Nějak mu z toho skákání pořádně vyhládlo.

„Jau, jau, jauvajs! Jak se jenom vymotám,“ zaznělo zdálky.

„Kdopak to je?“ ptal se Chlupáč zvědavě.

„Brrr, to je zima jako v mrazáku. Chtěl jsem jen vykouknout z košíku a teď se tu válím celý pro-pro-močený,“ hudroval neznámý hlas.

Zajda Chlupáč uběhl ještě pár metrů a spatřil, jak se v tmavém kapradí krčí prapodivné modré stvoření, které se žádnému lesnímu zvířátku nepodobalo.

„Co jsi zač? A proč tady tak hudruješ? Jak ses sem dostal?“ zasypával zajda modrou bytost otázkami.

„Ne-ne-nemohu ze sebe vy-vy-vymotat ani jednu větu, jak jsem z-zmrzlý,“ odpovědělo kulaté stvoření.

Chlupáčovi se mu zželelo. Stvoření bylo celé nešťastné a promáčené, proto se zajda rozhodl, že ho vezme domů do tepla. Hodil si neznámou bytost na záda a upaloval s ním domů.

Byla černočerná tma, když míjel své kamarády – sovu Kuliočko a medvěda Ochránáře, kteří měli na starost udržovat věčný ohýnek na jejich společném palouku. Modré bytosti na zajdově hřbetu si vůbec